

הפותרת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שלישי י"א תשרי תשפ"א | דף היומי בבלי: עירובין גא | דף הכולל: פסחים יח.
דף היומי בהלכה: מסעיף ח' עד ההקדמה לסימן תקט"ו.
מוסר: אהבת חסד - לענין כל הטוב' עד 'גם יתבונן האדם'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: ודע שאנחנו מחוייבים עד סוף שער הגאווה

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

כיצד שילם מרן הגרא"מ שך זצ"ל לאלו שבנו את סוכתו? | כך תבחרו ד' מינים מהודרים - מדריך קצר ותמציתי | היכן נהגו לתלות מלפפונים בסוכה? | מה קרה לבחור שהגיע להיפרד מהאדמו"ר לפני שנסע ל... טיול בהודו? | כיצד נראות נגיעות בסכך ירוק ומה זה בכלל 'פסוקאים'? | 1985

יהלומים מגדולי ישראל

**"ואיך אחזיר להם טובה?" שאל מרן זצ"ל את הרבנית
ע"ה לאחר שהסוכה עמדה על תילה. הרבנית השיבה
כי בין בוני הסוכה ישנם בחורים בוגרים שטרם מצאו
את זיווגם. "תוכל לתת להם ברכה", הציעה...**

מסורת של ישועות: סיפורי המופת שנקשרו סביב מלאכת בניית סוכתו של מרן הגרא"מ שך זצ"ל

פרק בנית הסוכה וקישוטה קובע לו מקום מיוחד בקורות ימי של רבנו הגדול זצוק"ל. רבות נכתב ונאמר על אותם אלו שעסקו במלאכת הכנת הסוכה, ואשר נושעו מברכתו של מרן זצוק"ל, אשר הייתה ביטוי להכרת טובתו העמוקה לכל מי שהשתתף בהכנה.

יחיד ומיוחד היה מרן זצוק"ל בהקפדתו שלא ליהנות משירותיהם של האחרים, והרי היה מטריח עצמו למרות ישישותו הכבדה לחפש משך זמן ארוך את הרמב"ם או את הרשב"א על מסכת סוכה ובלבד שלא לבקש זאת מקטן שבקטני תלמידים. אפשר לומר כי ממש סלד מהטרחתו של האחר ומהשתמשותו בשירותיו של הזולת. יצאה מכלל זה מלאכת בנייתה של הסוכה, ולו מהסיבה הפשוטה שעניין זה היה למעלה מכוחותיו הדלים, אך גם אז ביקש לשלם בהכרת טובתו ובתודתו הכנה. והתשלום - ישועותיהם של אלה אשר נושעו על ידו - היה ביד נדיבה ורחבה הפונים נושעו, מי במוקדם ומי במאוחר.

בהזדמנות מסוימת הביע מרן הסטייפלר זצוק"ל את דעתו באשר לסיפורים שנקשרו סביב מלאכת בניית סוכתו של מרן ראש הישיבה הגרא"מ שך זצוק"ל.

היה זה כשנכנס לחדרו נכדו של מרן זצוק"ל הרב חיים ברגמן שליט"א. "האם אתה יודע מי היה כאן זה עתה?" שאלו מרן הסטייפלר מיד כשנכנס, ומיד הוסיף: "ממש רגע לפני שנכנסת יצא מכאן חתן מבוגר שעבר הרבה קשיים, שעזר השנה לראש הישיבה בהקמת הסוכה. הוא זכה לברכה, וכבר בחורף מצא את זיווגו".

אחד הנוכחים העז ושאל: "האמנם ניתן לומר כזאת ולהאמין בדברים כאלה?"

"בוודאי", השיב מרן הסטייפלר זצוק"ל, "והלא הוא כח התורה, הוא אשר יודע את התורה בכל היקפה ובכל עיונה, הוא הרי התורה בעצמה, ולא יפלא אם יש לו את הכח לכך".

לפעמים לא עמדו לו כוחותיו והוא ביקש לדחות את הברכות לזמן מאוחר. אם הבונים לא יכלו לחזור למועד אחר, היו מעתיקים על פיסת ניר את שמותיהם ובקשותיהם, את הניר היו מפקידים בידי אחד מבני הבית אשר היה מגיש אותו למרן זצוק"ל במועד אחר. או אז היה מרן זצוק"ל נוטל בידו את רשימת השמות ואומר בכוונה מספר פרקי תהילים. כמה פעמים נראה מרן זצוק"ל במוצאי יו"ט ראשון כשהוא אומר תהילים.

בעת כניסת החג לאחר שהדליק מרן זצוק"ל את נרות יו"ט או לאחר הקידוש, ישב להתפלל לישועתם של כל השמות הרשומים בדף שלפניו.

לצד הקישוטים נתלו תמונותיהם של גדולי ישראל. הנאה מרובה נהנה רבנו זצוק"ל למראה הוד קלסתר פניהם של רבותינו האחרונים, מרנן ה'אור שמח', רבי חיים עוזר, רבי איסר זלמן, רבי אהרן קוטלר והרב מבריסק זכותם תגן עלינו. לידם נמצא מקום גם לתמונתו של מרנא רבי עקיבא איגר ז"ע מלווה בשני חברי בית דינו המלווים אותו ברחוב מרחובות פוזנא.

מרן זצוק"ל עצמו נהנה מאד והיה שרוי במצב רוח מרומם. לפעמים התכוון לכך עוד מבעוד יום. פעם אמר לנכדו במוצאי יום הכיפורים: מחר יבואו האחים למשפחת פלוני כדי לבנות סוכה, אבקש ממך שתכין בירה כדי שנוכל לשתות 'לחיים'.

הקפדה היתה לו למרן זצוק"ל, כי כל הקישוטים ונוי הסוכה שהובאו אליו ייתלו בסוכה. לא היה הדבר קל, אך מרן זצוק"ל מצא זמן להשקיע את מחשבתו כדי להשביע את רצון כולם. מאידך הוא עצמו ייחס חשיבות למקום תליית הקישוטים, כאשר בעיות 'קשות' במיוחד נתלו בהתאם להנחיותיו למעלה ממראשותיו או מעל לשולחנו ממש.

מספר אחד מתלמידיו: היה זה לפני מספר שנים, אב אחד שבביתו היו שתי בנות בוגרות הגיע אל מרן ראש הישיבה זצוק"ל ובידו שני קישוטים. היו אלה עבודותיהן של שתי האחיות. מרן זצוק"ל נטל בידו את הקישוטים והחל מחפש מקום מתאים בסוכתו הגדולה. בתקופות חייו האחרונות היו לו שתי סוכות, באחת אכל את סעודותיו, שם גם קיבל את המבקרים הרבים שעלו לרגל לקבל פני רב רבנו, הסוכה השנייה, קטנה יותר, נועדה לשינה. יחד עמי החל תר אחרי מקום מתאים. "כאן צפוף מידי... וכאן זה עלול להשרף", הסביר בנחת תוך שהוא ממשיך אובד עצות למצוא את המקום המתאים, והכל כדי שלא לפגוע חלילה במי שטרח למענו, אך מקום לא נמצא.

יצאנו מהסוכה ופנינו אל הסוכה השנייה, הסוכה שבה היתה מיטתו של מרן זצוק"ל. לאחר חיפושים ולבטים אורו פני מרן זצוק"ל. "הו", קרא בשמחה, "אני חושב שכאן זה מתאים, למעלה ממראשותיי". התמונות נתלו ליד המיטה ודעתו של מרן ראש הישיבה נחה.

(יתד נאמן, מוסף חול המועד סוכות תשע"ב)

אחד מתלמידיו הקרובים אשר עקב אחרי הענין מספר לנו: רובם ככולם התארכו באותה שנה. יחידים חזרו אל מרן ראש הישיבה זצוק"ל שוב בערב חג הסוכות של השנה הבאה. ומדובר במאות בני ובנות ישראל בכל שנה. וכך הפך 'התשלום' למטרה לכשעצמה. מלאכת ההכנה אשר הייתה מלכתחילה נושא בקשתו של מרן זצוק"ל, הפכה למשהו המבוקש ע"י כל מי שביקש להיוושע למציאת זיווג הגון או לבקשת זרע של קיימא. הם ביקשו לעזור כדי להיוושע, לתת כדי להתברך מפי מרן זצוק"ל, עד שהכל ידעו: מי שהגיע לפרקו ולא מצא את זיווגו, נפנה לעזור בסוכתו של מרן זצוק"ל.

למסורת בנית הסוכה בביתו של מרן זצוק"ל שורשים עוד בתקופת מגוריו בירושלים. הייתה זו לפי הנראה יוזמתה של רעייתו הרבנית ע"ה, אשר דאגה כי בחורים מיישיבת חברון יעזרו בבנייתה של הסוכה.

"ואיך אחזיר להם טובה?" שאל מרן זצוק"ל את רעייתו הרבנית ע"ה לאחר שהסוכה עמדה על תלה ומבע של שביעות רצון והכרת טובה על פניו. הרבנית השיבה כי בין הבונים מצויים כמה 'אלטרערס', בחורים בוגרים שהגיעו לפרקם ואשר טרם מצאו את מנוחתם. "תוכל לתת להם ברכה", הציעה הרבנית.

הרעיון נשא חן בעיני מרן זצוק"ל. אפשר שהוא עצמו לא הכיר בכוחו, לא ידע עד כמה מתחשבים לעילא ולעילא בברכותיו, אך עובדה היא שהמתברכים באו עוד באותה שנה בברית אירוסין. הוא רבנו הגדול זצוק"ל תלה את ההצלחה בכבודה של הרבנית. משך כל ימיו זקף את התגשמות ברכותיו לזכותה של הרבנית ע"ה. את הסוכה בנו מיד במוצאי יום הכיפורים. לא חיכו למועד מאוחר יותר. כך היה רצונו של מרן זצוק"ל. עוד בליל מוצאי הצום נגמרה מלאכת בנייתה של הסוכה, וכבר למחרת היו העוסקים הקבועים בעלי החזקה עוסקים בתלייתם של הקישוטים. כבר אז, למחרת בבוקר, היה מבקש מרן זצוק"ל כי המפה תהיה על השולחן. כך ביום י"א בתשרי מפת השולחן כבר הייתה פרושה על השולחן, גם המפית המכסה את החלות ציפתה לרגע שבו יוכנסו החלות תחתיה, כמו ערב יום טוב.

כשהסוכה היתה מוכנה, בא מרן זצוק"ל לראות ולהתרשם. הייתה זו עת רצון נדירה. שמחה יתירה שרויה על פניו וכולו אושר, הוא היה סוקר את דפנות. הקפיד כי הסיכוך יהיה עבה מאד. כל קישוט רחב לא נתלה מתחת לסכך, רחוק או קרוב, קטן או גדול. נוי הסוכה מצא את מקומו רק על הדפנות. או אז היה מרן זצוק"ל חוזר לחדרו מלא שמחה, והיה נותן את ברכתו לבחורים שעסקו בבניה ואשר עתה עמדו בחדרו. היה זה מעמד נדיר, רגעי חסד חריגים בגילוייהם. בדרך כלל אף שתי 'לחיים' עם הבונים הצעירים. סגנון הברכות כמו גם ההתייחסות לכל אחד לא היה קבוע, והיו שברכם בברכות שלא ביקשו ולא ידעו הם עצמם על הזדקקותם לישועה זו.

כיצד בודקים נגיעות בסכך ירוק? איך נראות נגיעות בסכך יבש? כיצד מסירים 'פסוקאים' מקני סוף? ומתי צריך להזמין מדביר מקצועי?

הדרכה יסודית ומפורטת מאת הרב משה ויא שליט"א מח"ס בדיקת המזון כהלכתה - מעודכן לתשרי תשפ"א

הבאים:

1. שופכים מים חמים לאורך כל הסכך משני הצדדים, ומנערים את הסכך.
2. מרססים את הסכך היטב עם תרסיס קוטל חרקים (כדוגמת K300) סוגרים את הסכך בשרוול ניילון אטום וכעבור מספר שעות, לפחות שעתיים) פותחים את האריזה ומנערים את הסכך.
3. עוברים על הסכך עם "קיסורן" מקצועי, לכל אורכו משני צדיו. בנוסף רצוי לעבור עם שואב אבק בעל עוצמה משני צדי הסכך.

ב. חרקי ליקטוס

הטיפול היעיל היחיד לחרקי ליקטוס הוא איוד על ידי מדביר מקצועי (טל: 053-3131341) בתור "עזרה ראשונה", לצורך החג: שוטפים את הסכך במים חמים מאוד משני צדיו, או עוברים עליו עם קיסורן משני צדיו.

המלצות לאיחסון הסכך (אחרי סוכות):

- סכך שנמצאה בו נגיעות של חרקי ליקטוס טעון טיפול ע"י מדביר מקצועי (טל: 053-3131341) לפני אחסונו.
- סכך שנמצאו בו רק כיני ספרים או סכך נקי מנגיעות, טעון טיפול כדי למנוע נגיעות מחודשת:
- מרססים את הסכך בחומר הדברה ארוך טווח (כגון: 300 K2000 K) ומניחים אותו לייבוש מוחלט.
- אורזים אותו באריזה אטומה, כגון: שרוול ניילון עבה ("מגן סכך") או יריעת ניילון עבה. או שעוטפים את הסכך מספר פעמים בניילון נצמד רחב (נמכר בחנויות לחומרי בניין).
- סוגרים היטב בסרטי הדבקה רחבים (האריזות הנמכרות עם הסכך אינן אטומות).
- רצוי לפזר כדורי "נפטלין" אמיתי (משמיד עש) על הסכך לפני אריזתו.
- מאכסנים את הסכך במקום יבש.
- שיטה חלופית, להבריש את הסכך במטאטא משני צדיו עם תמיסת מים וחומץ (בקבוק חומץ בליטר מים), ליבש לחלוטין ולארוז אותו בניילון אטום.
- לפני שימוש חוזר יש לבדוקו כמבואר לעיל.
- הערה:** לעת עתה לא קיים סכך עם הכשר מגוף מוסמך למניעת נגיעות בחרקים.

סכך נגוע לעיתים קרובות בחרקים העלולים ליפול ממנו לתוך המאכלים וכבר הזהיר ע"כ בעל ה"ערוך לנר" (תוספת ביכורים סימן תרכ"ז) שלא לתלות פרחים בסכך: "שנופלים מהם תולעים ויתושים קטנים וממש אי אפשר להיזהר מזה, ועל ידי זה עושה מצות סוכה למצוה הבאה בעבירה, שבוולע השרצים עם המאכלים".

בדיקת הסכך:

בשעת קניית הסכך או לפני הנחת הסכך על הסוכה, מחזיקים את הסכך במאונך, מעל משטח לבן (כגון: גיליון גדול של נייר לבן או מפה לבנה), חובטים בו בחוזקה ומתבוננים אם נפלו על המשטח חרקים או נסורת מרובה, המעידה על נגיעות בחרקי ליקטוס. אם לא נמצאה נגיעות ודאית אין צורך בפעולה נוספת.

אם נמצאה נגיעות של חרקים מנקים את הסכך כדלהלן:

הנגיעות ואופן הניקוי:

סכך ירוק - תיאור הנגיעות: בסכך ירוק (כגון: ענפי דקל) עלולים להימצא חרקים קטנים המצויים בעלים ירוקים, כגון: כנימות עלה, תרפסים וכו'.

אופן הניקוי: פורסים את הסכך על הרצפה, מברשים אותו במטאטא משני צדיו בתמיסת סבון/ אקונומיקה ושוטפים היטב בזרם מים קרים.

סכך יבש - תיאור הנגיעות: בסכך יבש (כגון: קיינעס, קני סוף, במבוק וכדו') עלולים להתפתח חרקי ליקטוס וכיני ספרים (פסוקאים). ליקטוס הינו חרק שצבעו חום כהה וגודלו כשלושה מילימטרים. זחלי הליקטוס מכרסמים מחילות דקיקות בתוך הקיינעס. בסכך נגוע אפשר להבחין במחילות מפותלות, בגלמים כהים ובנסורת רבה תחת הקליפה הדקה של הקיינעס, ובנקבים עגולים בצד החיצוני של הקיינעס. כיני ספרים הם חרקים קטנים שאורכם כמילימטר וצבעם אפור-קרם.

הנגיעות הן בעיקר בסכך המאוכסן משנה לשנה, אבל גם סכך חדש עלול להיות נגוע.

אופן הניקוי:

א. כיני ספרים

אם מצויים רק כיני ספרים אחדים, מספיק לנער היטב את הסכך. אם מצויים כיני ספרים רבים, אפשר לבצע אחד מהטיפולים

בצר לו פנה האב השבור לרבו הק' ואמר כי אינו יודע כיצד להניא את בנו מהטיול המוזר בהודו... אך להפתעתו אמר הרבי: "בהתנגדותך לא תועיל מאומה. רק זאת תבקש מבנך - שבטרם נסיעתו יבוא אלי ליטול ברכת פרידה כנהוג..."

הבחור שטייל בחזרה הביתה

שבשכונת 'כרם אברהם' הידועה. הרבי קיבלו בחביבות ובאהבה, הוא לא הטיף לו מוסר על דרכו הנלוזה, ועל מראהו הקשה... תחת זאת רק קירבו והרעיף עליו חיבה יתרה.

מתחילה כיבדו באכילה ושתייה נעימה, באומרו שעליו להיטיב את לבו מהדרך הארוכה שעשה מתל אביב... ולאחר מכן כשביקש הבחור את ברכת הפרידה [גיזעגינען], הוציא הרבי מכיסו שטר כסף נכבד, ואמר: "דאס איז פאר 'שליחות מצוה' געלטו!" - זהו כסף בשביל שליחות מצווה - כפי הידוע שדבר זה הוא סגולה לשמירה בדרך, שמפקידים בידי הנוסע סכום כסף לחלקו לצדקה, ובכך נעשה הנוסע לשליח מצוה, והרי שלוחי מצוה אינם ניזוקים! והנה מה מאוד נדהם אביו וכל משפחתו, כשחזר הבחור עם כיפה גדולה לראשו, ונעשה שם בהודו לבעל תשובה גמור! - - - התברר שאותה אהבה שהשפיע עליו הצדיק, והמינוי שהטיל עליו בשליחות מצוה, חדרו עמוק ללבבו, ובהיותו בניכר במרחק חלה תמורה גדולה בנפשו, וכשראה את כל אותה ריקנות שאין בה כלום, כי אם חיים נחותרים מלאים תאוות מאוסות וארציות, החליט לעזוב את דרכיו המקולקלים, ונעשה בעל תשובה למהדרין, וזמן קצר לאחר מכן הקים בית נאמן לתפארת בית ישראל, ויהי לפלא! (הגה"צ רבי גמליאל רבינוביץ שליט"א - 'טיב הזכרונות', הרה"ק מלעלוב צוק"ל)

אחד מחסידיו של האדמו"ר הק' רבי אברהם מלעלוב-ירושלים צוק"ל, בנו הגדול של הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב צוק"ל, היה בעל תשובה מובהק שהתגורר בעיר תל אביב. בעקבות ביקורו של הצדיק לפני שנים בתל אביב נכרך אחריו, עד שהחזירו בתשובה שלמה.

והנה ברבות הימים הסתבך אחד מבניו של האיש ופרק מעצמו עול תורה ומצוות ל"ע. יום אחד החליט לצאת עם כמה מחבריו לטיול ארוך של כמה חודשים במזרח הרחוק, בעיקר בארץ הודו הענקית, כדרכם של הצעירים הריקים בימים ההם. אולם אביו התנגד מאוד לטיול קלוקל זה, שאין בו אלא 'בוהמה', התפרקות וירידה אלי פי שחת, וחשש מאוד לשלומו של בנו בגוף ובנפש.

בצר לו השיח האב את ליבו בפני רבו הק', ואמר שהוא אובד עצות ואינו יודע כיצד להניא את בנו מטיול מוזר זה. אך להפתעתו אמר הרבי שאין זה ראוי להילחם עם הבחור מלחמה קשה כזו שבין כך לא תועיל מאומה, מאחר שכבר מנוי וגמור עמו להפליג מזרחה. "רק זאת תבקש מבנך", אמר הרבי, "שבטרם יציאתו לנסיעה יבוא אלי לברכת פרידה כנהוג".

לזאת לא התנגד הבחור, ואכן באחד הימים בטרם הפלגתו להודו, עלה לירושלים עיר הקודש ונכנס למעונו של הרבי

חגים ומועדים

מתי יש לך הזדמנות להזיע לכבוד הקב"ה? מתי יצא לך בפעם האחרונה לסחוב משא של עשרות קילוגרמים למענו? להתלכלך באבק ולהידקר מפיסות עץ דקיקות למען שמו באהבה?

המשפיע החסידי הרה"ג רבי שמואל אריה רוזנבוים שליט"א, בשיחה מיוחדת לערב חג הסוכות

יעקב א. לוסטיגמן

מכפרים על העוונות ומוציאים מהלב את כל הסיגים, מתקנים את הפגמים ומשתדלים להגיע לשלמות לכבודו יתברך. בסוכות אנחנו שמחים עם הקב"ה, רוקדים ומקיימים את מצוותיו בשמחה גדולה, ובשמחת תורה זה כבר המצב שבו אנחנו כביכול מכניסים את הקב"ה אל תוך הבית, עם התורה הקדושה שהיא היא הדרך שלנו לשמוע בקולו ולעשות את רצונו.

הספרים הקדושים מבארים, שחג הסוכות ושמחת תורה, הם השלמה לימי הנוראים ולחודש אלול: במהלך חודש אלול אנחנו מתכוננים לראש השנה, שבו אנו ממליכים את הקב"ה ומקבלים אותו עלינו כמו אשה שמתקדשת כביכול לבעלה. ביום הכיפורים אנחנו מתנקים ומיטהרים לכבודו,

מתי יש לך הזדמנות להזיע לכבוד הקב"ה? מתי יצא לך בפעם האחרונה לסחוב משא של עשרות קילוגרמים למענו? להתלכלך באבק ולהידקר מפיסות עץ דקיקות למען שמו באהבה? אנחנו צריכים לזכור שאת כל העבודה הזאת אנחנו עושים בשביל הקב"ה. למה אנחנו מקשטים את הסוכה? למה לא מקשטים את המחסן? כי הסוכה היא חפץ של מצווה - "זה קלי ואנוהו". למה אנחנו סוחבים מיטות מתקפלות ברחובה של עיר? מדוע אנחנו עושים קניות של בקבוקי שתיה, עופות ודגים?? כדי לקיים את המצווה "ושמחת בחגך". כל אגל זעה, כל פסיעה, כל גרם שאנחנו מרימים וסובבים לכבודו - זאת מצווה.

מי שזוכה גם לשמוח עם קיום המצווה הזאת, אשריו ואשרי חלקו. והאמת שזה לא כל כך קשה. צריך רק לזכור כל הזמן למה אנחנו מתאמצים, להזכיר לעצמנו שכל זה רק כי אנחנו יהודים, רק כי אנחנו בניו של מלך מלכי המלכים, ואנחנו עושים את כל המאמץ האדיר הזה, בגוף ובממון, למענו יתברך. עם כזאת הסתכלות, האם למישהו יש ספק בכלל עד כמה גדולים וקדושים ימים נשגבים אלו?

גם הימים שבין לבין, יש בהם קדושה מיוחדת. בין ראש השנה ליום הכיפורים אנחנו מציינים את עשרת ימי תשובה שאין צורך להאריך ולבאר את גודל קדושתם ומעלתם, ובין יום הכיפורים לסוכות, מובא בספרים הקדושים שאלו ימים גבוהים מאוד. אומרים שהרה"ק רבי דוד צבי שלמה מלעלוב זצוק"ל לא היה הולך אפילו למקווה בימים קדושים אלו, מפאת קדושתם הגדולה שהיא המשך ישיר ליום הכיפורים, והיהודי נשאר טהור וקדוש לפני ה' יתברך עד שאינו זקוק אפילו להיטהר במקווה, גם אם הוא נוהג לטבול מדי יום. כעין זה מסופר על החת"ם סופר שחיבר בימים אלו שירים נפלאים של דבקות וכיסופין להקב"ה. ולכאורה אפשר להקשות, איך אפשר להרגיש בגודל קדושת הימים האלו, בהם כולנו עסוקים כל כך, עד שאין לנו זמן כמעט לפתוח ספר. צריכים לקנות ארבעה מינים, לבנות סוכה, לקשט, לעשות קניות ובישולים לכבוד החג, להוריד את הריהוט לסוכה, לטפל בסכך, להשלים כל מיני משימות שלא הספקנו והיד עוד נטויה. אבל מי שזוכה לעשות את כל העבודה המרובה הזאת בצורה הנכונה, אין לו כאן שאלה בכלל.

עניינא דיומא - סוכות

האם מותר לסכך ב'פּלפּונים', במחצלות ובסכך 'קיינעס'?

עניינא דיומא - סוכות

ובירושלים, היו שנהגו לסכך ב'פּלפּונים' (= נסרי עץ דקים וארוכים), ויש שהורה שאף אלו שנהגו כך, בבואם לרכוש סכך חדש, ראוי להעדיף סכך רגיל על פני ה'פּלפּונים'. ומחצלות העשויות מנסרי עץ דק ('דיקט', 'לביד'), יש שהורה שאין לסכך בהן משום שהן דומות לנסרים שרוחבם ארבעה טפחים; ויש שכתבו שכיון שנסרים אלו אינם דומים לתקרה כלל, מותר לסכך בהם; אך יש מהם שחשש להקל בזה למעשה. וסכך 'קיינעס' המצוי בזמננו, כשר לסיכוך לכל הדעות, כיון שהקנים שמהם הוא עשוי, אינם משמשים כלל לייצור תקרת בתים.

[שו"ע או"ח תרכט, יח, ומשנ"ב מה; ביאורים ומוספים דרשו, 10, 33 ו-37]

חז"ל אסרו לסכך בקורות עץ שרוחבן ארבעה טפחים (32-38.4 ס"מ, לשיטות השונות) ויותר, כיון שהן דומות לקורות המשמשות לתקרות בתים, וקיים חשש שמתוך כך יבוא האדם לשבת בסוכות תחת תקרת ביתו, הפסולה מן התורה אף כשהיא עשוי מקורות עץ בלבד, שהרי המצווה היא לשבת בסוכה, דירת עראי, ולא בבית בו דרים כל ימות השנה. איסור זה מכונה 'גזירת תקרה'. והוא אמור רק ביחס לקורות וקרשים וכדומה, ולא ביחס לענפים, ולכן מותר לכתחילה לסכך בענפים בכל רוחב שהוא. ומאידך, בקורות עץ - נוהג שלא לסכך כלל, אף כשרוחבן פחות מארבעה טפחים.

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

זה קלי ואנווהו: אתרוגים, תפוחים, פירות שבעת המינים, שמן, יין, מים וקמח - כל המנהגים בתפוצות ישראל לקישוט הסוכה

Yonatan Sindel/Flash90

מאת הרב ישראל יעקב פרבר שליט"א והרב יהודה לייב שטיסל שליט"א מח"ס 'המנהג'

בגמרא סוכה (שם), ויש שכתבו הטעם שהם לזכר המנחות והנסכים שהקריבו אבותינו בבית המקדש, ובפרט המים שזהו זכר לאחת המצוות החשובות של חג הסוכות בניסוך המים ושמחת בית השואבה.

בספר "זכרון יהודה" מביא המנהג של הגאון המהר"ם א"ש זי"ע שהיה תולה בסוכתו שמן, והיה נוהג אחר כך להדליק עם שמן זה את נרות חנוכה, דכיון שכבר עשו עם זה מצוה אחת יעשו עם זה עוד מצוה. וכן כותב הגאון רבי חיים פלאגי זצ"ל בספרו "מועד לכל חי" (סי' כד) שהמנהג לתלות צלוחית שמן זית המיועדת לנר חנוכה.

פירות האדמה

בספרי מנהגי ספרד מובא מנהגם לתלות גם פירות האדמה כגון דלועים ומלפפונים כרפס וכרוב, כיון שאלו המינים ירוקים ורעננים והם ערבים לעין. ובעלזא המנהג לתלות מפירות האדמה אננס.

צורת ציפורים

בכמה מקומות נהגו לתלות בסוכה נוי בצורת ציפור העשוי מקליפת ביצה או שעווה, והחשיבו אותו במיוחד בין נויי הסוכה, וכן היה נוהג הדברי חיים מצאנז זי"ע, וכן המנהג ברפאשיץ כמו שכתוב בספר "צל הקודש" שהיו עושים צורת נשר וסביבו ציפורים קטנים.

אבל יש שקראו תיגר על מנהג זה משום בזיון המצוה, כן הוא בספר "מאורי אור" (חלק ג, סה).

צ"א כמניין סוכה

יש נהגו לתלות בסוכה צ"א תפוחים כמניין סוכה, כן המנהג בדזיקוב וכן היה נוהג הויחי יוסף מפאפא זצ"ל. ויש צדיקים שנהגו אף להדליק בתוך הסוכה צ"א נרות, כך היה מנהגו של הרה"ק מראפשיץ, ומצינו כבר כן אצל אחד מגאוני אשכנז הגאון רבי הירץ שייאר ממגנצא (בספר "תורי זהב").

הנהגים שלא לתלות נוי סוכה

אמנם מצינו כמה מקומות (כגון זידיטשויב) שלא נהגו לתלות

מצוה על כל אדם לעשות סוכה נאה ומהודרת כדכתיב 'זה אלי ואנווהו' ואמרו חז"ל בגמרא (שבת קלג:): התנאה לפניו במצוות, שתעשה סוכה נאה. ולכן נהגו בני ישראל במשך כל הדורות לעטר ולליפות את הסוכה בנוי סוכה.

אתרוג

מנהג קדום לתלות אתרוגים לנוי סוכה, וכן המנהג בעלזא, וכבר נזכר ברמ"א (סי' תרלח, ב). ואף ידועים דברי הצדיקים שהעידו שתליית אתרוגים בסוכה הוי הנוי סוכה היחידי שנכלל במצות 'זה אלי ואנווהו' כיון שבכל התורה לא מצינו שכתוב 'הדר' מלבד על אתרוג. הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנה זי"ע נהג לתלות בסוכתו קל"ו אתרוגים, והרה"ק רבי אליעזר מקרעטשניף זי"ע היה תולה בסוכתו י"ג אתרוגים.

שבעת המינים

רבים נוהגים לתלות פירות של שבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל, וכבר נזכר כן בגמרא סוכה (דף י'), ויש כותבים הטעם שתולין שבעת המינים, שהוא על פי מה שכתוב בסידור האריז"ל בסוד שבעת המינים שהם כנגד שבעת האושפיזין, או משום שקדושת הסוכה יש בה קדושת ארץ ישראל לפיכך תולין בה פירות שבעת המינים שנשתבחה בהן ארץ ישראל.

וכן נהוג בחצרות החסידים לתלות פירות משבעת המינים, ובקארלין-סטאלין הקפידו לתלות פירות משבעת המינים ולא שאר פירות.

תפוחים ורימונים

אצל הרבה צדיקים נוהגים לתלות תפוחים כנוי סוכה, ומוזכר כן ב"מנהגי מהרי"ל" (הלכות סוכה אות יד), וכן המנהג בעלזא ודזיקוב. והרה"ק החקל יצחק מספינקא זי"ע היה תולה בסוכתו שבעה תפוחים. וידוע שבעלזא היו תולין הרבה תפוחים ולאחר החג היו רבוה"ק מחלקים אותם לחסידים ואנשי מעשה. המנהג בעלזא לתלות גם רימונים בתוך הסוכה.

שמן סולת יין ומים

מנהג רבים לתלות בסוכה שמן יין מים וקמח, וכמו שמבואר

שיהיה לעניים מה לאכול. וכן מסופר על הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זי"ע שאמר שאין בכוחו לעשות קישוטים לסוכה, והוא מקשטה בשמות הקדושים. ויש להביא את דברי הגאון רבי חיים פלאגי זי"ע בספרו "מועד לכל חי" (סי' כא, מב) שראוי שלא לתלות פירות הראויים לאכילה כי חוששים שמא ישכח ויבוא לאכלם וליהנות מהם באמצע החג.

נוי סוכה, וכן המנהג בחב"ד שלא לתלות שום נוי סוכה לא על הסכך ולא על הדפנות, ובספר ימי מלך כתב בטעם הדבר שהנוי סוכה צריך להיות בגוף הסוכה דהיינו שיהיה כשר למהדרין מן המהדרין. וכן ידוע מהדברי חיים מצאנו זי"ע שהיה מפזר את כל כספו לפני חג הסוכות לעניים ולנצרכים שיהיה להם לצרכי החג, ולא השקיע בקישוט הסוכה, באומרו שהנוי סוכה היפה ביותר הוא

השו"ת היומי

כיצד לבחור ארבעה מינים כשרים ומהודרים? - מדריך קצר ותמציתי

משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

ברובו, וי"א ברוב הקיפו וי"א שלא יהיה שלש אפילו במקום אחד. ד. לבדוק בכל שטח האתרוג שלא יהיה קלוף וחסרון מהאתרוג, וחסר פוסל גם בתחתית האתרוג ויכול להיות האתרוג נקי בחלקו העליון ונמכר בדמים מרובים והוא פסול מחמת חסרון שיש בתחתיתו, כמו כן באתרוג נקי מאד חשוב לבדוק אם לא קלפו ממנו מראה פסול שהיה עליו עי"ז נעשה חסר. ה. שיהיה גדול כשיעור. ו. חשוב מאד לקנות בהכשר מהודר שאינו מורכב והופרשו תרומות ומעשרות.

בחירת הדס:

- לבדוק שהעלים חופים את עצו.
- שלא יהיה יבש.
- שיעור ההדס לפי החזו"א 28.8 ס"מ ויש מחמירים בטפח מרווח 29.4 ס"מ, השיעור מתחיל בראשו מתחילת הענף ולא מהעלים, ובתחתיתו מהקן של העלים ולא מהענף, והדבר נוגע מאד לקן שעל הגבול לדעת אם הוא מהשיעור.

בחירת ערבה:

- לבדוק שאינה יבשה
- לבדוק שלא נחתך ראשה, כיום מצוי ערבות שראשם מסתיים בעלה הנקרא. "לבלוב" וזה מראה שלא נקטם.

נבאר בקצור ותמצית את הכללים, ושאר הפרטים מומלץ ללמוד במשנ"ב בהוצאת 'דרשו' בתוספת ביאורים ומוספים שבהם יש בצורה ברורה הוראות פוסקי זמנינו.

בחירת הלולב:

- לבדוק את גוף הלולב שאינו יבש.
  - שהוא מזן כשר, ולא קנדי שעליו קצרים ומבריקים וגמישים.
  - שיהיה ישר ולא עקום.
  - לוודא שהעלה האמצעי סגור עד למעלה להדור מצוה, ועכ"פ ברובו.
  - לבדוק שעלי הלולב לא נפרדו מגוף הלולב בשורשם.
  - לעין היטב בראש העלה האמצעי שלא נקטם במשהו. ז.
- שאינן הפרש ניכר בגובה בין שתי העלים של העלה האמצעי.

בחירת אתרוג:

- אם יש לו פיתם, ואם אין פיתם לבדוק שיש גומא שהפיתם נפל בצורה טבעית בתחילת גידולו, אם יש חלק מהפיתם שמראה שהפיתם היה בשעת הגדול ואח"כ נשבר יעשה שאלת חכם.
- לבדוק שאין שום מראה פסול בשליש עליון מהשיפוע ומעלה בגלל השיפוע ואם יש קטן מאד שאינו נראה לעין או בלעטל הנעשה מפציעת עלה שבגליד יראה לחכם.
- לבדוק שאין בשאר שטח האתרוג מראות פסולים שמפוזרים

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל? [שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il](mailto:dirshu@dirshu.co.il)

אמירת הפסוק 'זכור את אשר עשה ה' אלקיך למרים' מועילה להינצל מלשון הרע - חמש העצות של החפץ חיים כיצד להשתמש נכון בסגולה זו

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

העונש שקיבלה מרים בגלל החטא, אבל אם יתבונן בכך ודאי תועיל לו עצתו של הקב"ה להימנע מזה החטא [וראה בשמירת הלשון (שער התבונה פי"ב) שהאריך לבאר ענין זה].

הסיבה השלישית - שאף אם מכיר בחומר החטא, מתייחס ואומר מה תועיל זכירה זו של מרים, שהרי רבים זכרו ולא עלתה בידם. ואין לומר כן, אלא יתבונן בדבר ויראה שאחר כמה שבועות שיתרגל, תועיל מאד זכירה זו להינצל מהחטא.

הסיבה הרביעית - אם האדם אינו שומר את עצמו מהדברים המביאים לידי חטא לשון הרע, לא תעזור לו עצה זו של זכירת מעשה מרים. והעצה לזה, לדעת ולהשכיל מה הם הדברים המביאים לכך, ויש ללמוד בספר שמירת הלשון שער התבונה (פרק טז), שם נכתבו הדברים שיש להיזהר מהם כדי שלא לבוא לידי חטא זה.

הסיבה החמישית - שאחר שאדם הרבה בחטא זה, כבר מסיתו היצר להתייחס שאין לו תקוה ולא תועיל לו שום סגולה, ונופל עוד ועוד. והעצה לזה, להתחזק מאד ולעשות תשובה על העבר ולהתחזק על העתיד, שאם לא כן יפיל היצר את האדם ויסיתנו עד שאול.

בסעיף ג' מהפתיחה (לאוין) כותב ה'חפץ חיים' שהמספר לשון הרע עובר גם על מה שנאמר בתורה (דברים כד, ח): "הַשְּׁמֹר בְּנֶגְעַת הַצָּרְעָת לְשִׁמּוֹר מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת", וכמבואר בחז"ל שמלבד עצם האיסור שנאמר כאן, שמי שיש בו נגע ישמר שלא לקצוץ, אזי במה שהוסיפה התורה וכתבה 'לְשִׁמּוֹר מְאֹד' - הכוונה שלא לשכוח מלהזהר מלשון הרע, כדי שלא תבוא עליך הצרעת על ידי סיפור זה.

והנה מבואר בחז"ל, שהדרך ל'לשמור מאוד' היא, על ידי אמירת הפסוק 'זכור את אשר עשה ה' אלקיך למרים וגו'. ולכאורה, הלא אנו אומרים פסוק זה מדי יום, ועדיין איננו מרגישים שהדבר פועל עלינו להישמר מחטא לשון הרע? אכן, ה'חפץ חיים' בספרו 'זכור למרים' (פרק א') ביאר את הסיבות לכך, ואת הדרך להתגבר עליהן, וביאורים ומוספים כאן מביאים את תמצית דבריו שם: הסיבה הראשונה - כיון שאין האדם מכיר בחטא זה ובחומרותו. ולכן עליו להכיר בחומר החטא, וללמוד את הפתיחה לספר חפץ חיים ואת שער הזכירה מספר שמירת הלשון, ואז יכיר גודל החטא.

הסיבה השניה - שאומרים פסוק זה אך אין מתבוננים במרירות

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך בחיים

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

עירובין דף נא

כיצד יעיץ החתם סופר לתלמידו שביקש עצה להימלט מהגאווה?

”שאינו בקי בהלכה...”

מה לי ולהשקעות?! אמר לו ה'חתם סופר': 'איזה דבר מוזר אני רואה כאן, בחור שאינו עשיר ואינו בקי בהלכה ולא מבין בענייני מסחר וזקוק לעצה נגד גאוה, במה יש לך להתגאות?!'.

(זה השער לה')

רגיל היה רבי חנוך העניך מאלכסנדר לומר: "בנעורי חשבתי, שאין יותר בקי בהלכה ממשמשו של הרב, שהרי רגיל הוא בהוראה ומצוי כל העת בביתו של הרב. וגם אין ירא שמים כמו הקברן המתעסק עם הנפטרים ונזכר תמיד ביום המוות, ואף אין טהור ונקי יותר מהבלן המצוי תמיד בבית המרחץ ויכול להיטהר כל אימת שירצה. אולם כשגדלתי ראיתי, שלא כל הנוצץ זהב, ואם אין האדם מכניס את הדברים בלב, לא נכנס בו מאומה. שכן ראיתי אנשים המצויים בבית הרב, ואינם יודעים הלכה מה טיבה; אחרים היושבים כל ימיהם ליד קבר פתוח ושוכחים את יום המיתה, ואלו השוהים במקוה טהרה ודואגים לטהרתם של ישראל, אך הם עצמם אינם יודעים טהרה מהי".

(שבת טיש)

מסופר על החתם סופר שכשקיבל קהל, ניגש אליו בחור אחד וביקש שיעזור לו להנצל מן הגאווה שזה קשה לו ביותר, השיב לו שישב קצת לידו עד שימצא לו עצה נכונה. בינתיים נכנס עוד יהודי וסיפר לרב בצער שבתו הגיעה לפרקה ואין לו כדי להשיאה ואינו מוצא עצות לנפשו איך להסתדר עם המצב, פנה החתם סופר לאותו בחור ושאלו אם יש בידו להלוות לו שלוש מאות זהובים להכנסת כלה. ענה הבחור: 'מחילה הרב, הלוואי והייתי יכול לעזור אך אני בעצמי זקוק להלוואה'.

אחריו נכנס אחד מחכמי העיר ששאלה קשה הייתה בפיו וביקש לשמוע את חוות דעתו של הרב בעניין. אמר החתם סופר לבחור: 'אולי יש לך תירוץ לקושיא?', התנצל שוב הבחור וענה: אלו שאלות לחכמים, אני אפילו את השאלה בקושי הבנתי, זוהי רמה גבוהה מדי בשבילי.

לאחר שתירץ הרב את הקושיא, נכנס יהודי סוחר להתייעץ בענייני השקעות ונדל"ן. פנה הרב אל הבחור אם יש לו עצה נכונה היכן להשקיע, אך הוא חזר על אותה תשובה: 'כבוד הרב,

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

האם מותר להשחיל 'פתיל צף' לנקב שבמצוץ ביום טוב?

יש להדליק בערב יום טוב, שאז ניתן להדליק את אור החשמל. והנהיגים להדליק בליל יום טוב בפתילות, כינו אותן מבעוד יום, כיון שאסור להכנין ביום טוב, משום איסור 'תיקון מנא', ופעמים גם משום איסור מלאכת 'הטוּוּה'; אולם, ב'פתיל צף', מותר להשחיל ביום טוב את הפתילה בנקב שבמצוץ.

[שו"ע תקיד, ט, משנ"ב מב, שעה"צ נב, וביה"ל ד"ה אין; ביאורים ומוספים דרשו, 37
[42]

נרות יום טוב - יש מהראשונים שכתבו כי זמן הדלקתם הוא בליל יום טוב, ולא בערב יום טוב. ויש אומרים שצריך להדליקם בערב יום טוב, ככל צורכי יום טוב שמכינים אותם בערב יום טוב, וגם כדי למנוע צורך מיותר במלאכת ההבערה ביום טוב. ובדורות האחרונים, נוסף טעם שלישי - שאור החשמל הוא האור העיקרי, וראוי להדליקו יחד עם הנרות, ולברך עליו ועל הנרות יחד; ולכן

מתי מברכים על הדלקת נרות יום טוב - לפני ההדלקה או לאחריה?

וככל ברכות המצוות, שמברכים אותן לפני עשיית המצוה. ובנוגע לזמננו, יש שכתבו, שהאשה תדליק את אור החשמל, ואז תברך ותכוון בברכתה הן על החשמל והן על הנרות, ולאחר הברכה תדליק את הנרות. ובהדלקת נרות בליל יום טוב (ראה לעיל), לכל הדעות יש לברך לפני ההדלקה.

[ביאורים ומוספים דרשו תקיד, 42]

בהדלקת נרות בליל שבת, מנהג בני אשכנז, ורבים מבני ספרד, לברך לאחר ההדלקה, כיון שהברכה על הדלקת הנרות נחשבת (לפי מנהג זה) כקבלת שבת, ולא ניתן להדליק את הנרות לאחריה. ויש אומרים שכך יש לנהוג גם בהדלקת נרות יום טוב; אולם, לדעת רוב הפוסקים, מאחר וניתן להדליק את הנרות גם לאחר קבלת יום טוב, שהרי הדלקתם מותרת ביום טוב, עדיף לברך לפני ההדלקה;

על איזו ברכה מותר לנשים לענות אמן רק בליל פסח ובליל סוכות אך לא בליל שבועות?

שהחיינו, כיון שעתיד לברך ברכה זו בקידוש של ליל יום טוב. והנהיגות לברך שהחיינו בהדלקת הנרות - יש אומרים שלא תענינה 'אמן' על ברכת שהחיינו שבקידוש, שהרי אינן חייבות עוד בברכת שהחיינו על יום טוב זה, ועניית אמן מהווה 'הפסק' בין ברכת 'הגפן' לשתית היין; ויש חולקים. ויש שכתבו שבפסח ובסוכות יכולות לענות, כיון שהברכה חלה על מצוות הלילה.

[ביאורים ומוספים דרשו תקיד, 42; וראה עוד שם]

מנהג קהילות רבות מקדמת דנא, שהנשים מברכות 'שהחיינו' בשעת הדלקת הנרות בליל יום טוב; ויש מהפוסקים שהחזיקו בדבריהם במנהג זה. ולדעת פוסקים רבים, אין לברך שהחיינו בהדלקת הנרות, אך אין למחות ביד המברכות. (ויש שנראה מדבריהם, שהנשים מברכות שהחיינו בהדלקת נרות של ראש השנה בלבד). ואיש המדליק נרות יום טוב, לכל הדעות לא יברך

* חכמינו ז"ל אסרו להשתמש בשבת וביום טוב בעצים ובשיחים המחוברים לקרקע, ואף הנחת חפצים על העץ נחשבת כשימוש בעץ. ועוד כללו חכמים באיסור זה - שלא ליטול בשבת וביום טוב חפצים מעל גבי העץ, ומתוך כך, הוסיפו ואסרו אף להניח על העץ בערבי שבת ויום טוב חפצים המותרים בטלטול בשבת וביום טוב, מחשש שמא יטלוהו משם בשבת וביום טוב.
* גביעי 'לָבָן', 'יוגורט', וכיוצא בהם, המחוברים זה לזה - יש אוסרים את הפרדתם בשבת וביום טוב; אם משום איסור מלאכת 'מכה בפטיש', ואם משום איסור מלאכת 'מחתך'. ויש מתירים.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

אילו מאורעות קשים אירעו בימי ספירת העומר?

ההרואים ומבקשים את נקמת דם - לפני תפילת מוסף של שבת. ומכיון שהפרעות אירעו בימי הספירה, וגם מחמת האבילות על תלמידי רבי עקיבא, אומרים את תפילת אב הרחמים בשבתות שבימי הספירה, אף כאשר יש חתן, או ברית מילה, בבית הכנסת; למרות שבדרך כלל מדלגים על תפילה זו במקרים אלו.

[שו"ע תצג, א, ולבוש ז; ביאורים ומוספים דרשו, 3]

בימי ספירת העומר נוהגים כל ישראל מנהגים שונים של אבילות על עשרות אלפי תלמידיו של רבי עקיבא. מנהגי אבילות אלו, נוהגים בישראל כבר מהתקופה שבה מתו תלמידי רבי עקיבא.

ובימי ספירת העומר, אירעו גם הפרעות האיומות ביהודי אירופה בתקופת הראשונים, אשר לזכרם הנהיגו חכמי אשכנז לומר את תפילת 'אב הרחמים' - שבה מזכירים את נשמות

הלוח היומי

י"א בתשרי | רבי אשר ב"ר אריה מרדכי פריינד זצ"ל, מייסד ארגון החסד 'יד עזרה'

יארצייט:

ד' אלפים רכ"ח: האמוראים מר בר רב אשי (רב טביומי) ר"י סורא, ומר זוטרא ר"י פומפדיתא.
ד' אלפים תתצ"ג: רבי יצחק ב"ר אשר הלוי משפירא זצ"ל, תלמידו של רש"י ומראשוני בעלי התוספות.
תקנ"ט: רבי אברהם אביש מליסא ב"ר צבי הירש (ממזריטש), ראב"ד פרנקפורט ובעל ברכת אברהם, מחזה אברהם ועמק המלך.
תקע"א: רבי דוד ב"ר יהודה לייב זצ"ל, המגיד מסטעפין ותלמידו של המגיד ממזריטש.
תקע"ב: רבי צבי אריה ב"ר אברהם לנדא זצ"ל, אדמו"ר מאליק, דברי תורתו הופיעו ב'אור חכמים'.
תרס"ד: רבי יוסף זכריה ב"ר נתן שטרן זצ"ל, רבה של שאוולאי-ליטא ובעל שו"ת זכר יהוסף ועוד.
תש"ד: רבי מנחם מנדל ב"ר דוד פרידמן זצ"ל, אדמו"ר מבוהוש ור"י בית ישראל.
תשס"ד: רבי אשר ב"ר אריה מרדכי פריינד זצ"ל, מייסד ארגון החסד 'יד עזרה'.
תשע"ב: רבי משה ב"ר שמואל גפן זצ"ל, מראשי ישיבת כנסת יצחק חדרה.

במה שווה להשקיע?

מרבן הסטייפלר היה נוהג לקחת אתרוגים מחצרו של הג"ר מיכל יהודה ליפקוביץ ופעם כשהסטייפלר שילם לו אמר לו הגרמ"י ליפקוביץ: "זה יותר מדאי" ענה לו הסטייפלר "הרי אתה נותן לי הכל ואני לא נותן לך כלום!" הוא נותן כסף, שאינו שווה דבר, ומה הוא מקבל? מצוה...

(מאורם של ישראל - על הגרמ"י ליפקוביץ עמ' 50)

נשתדל להשקיע בקיום המצוות ולהדר ולקחת את הטוב והיפה
ולא נשקיע רק בענייני העולם הזה ונזכור שרק המצוות ישארו לנו לנצח.

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il